

ສິ່ງເສີມການລ້ຽງເຜິ້ງໂກນແມງດົ້ນ) ແຂວງຊຽງຂວາງ

ຄໍາແນະນໍາ

ນໍ້າເຜິ້ງ ແມ່ນຜົນຜະລິດ ທີ່ສໍາຄັນຈາກປ່າທໍາມະຊາດ ເປັນຕົວຊີ້ບອກ ເຖິງຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຊີວະນາໆ ພື້ນທີ່ມີປ່າໄມ້ດຶກຫນາແມ່ນຈະມີເຜິ້ງອາໄສ.

ປະຊາຊົນບັດາເຜົ່າໃນທ້ອງຖິ່ນ ເຄີຍລ້ຽງເຜິ້ງໂກນສືບ ທອດກັນມາແຕ່ດົນນານ ແລະ ເຄີຍນໍາໃຊ້ ນໍ້າເຜິ້ງ ເພື່ອບໍລິໂພກ, ເຮັດຢາປົວຜະຍາດ ແລະ ຂາຍເປັນສິນ ຄ້າ ສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ.

ຢູ່ແຂວງຊຽງຂວາງການລ້ຽງເຜິ້ງໂກນແມ່ນມີການ ລ້ຽງຢູ່ທຸກກຸ່ງເມືອງແຕ່ທາງວິຊາການໄດ້ລົງສິ່ງເສີມ ການລ້ຽງມີຢູ່ 3 ເມືອງຄື: ເມືອງຄູນ, ເມືອງແປກ ແລະ ເມືອງພູກຸດ.

ຮູບແບບວິທີການລ້ຽງເຜິ້ງໂກນ

ການລ້ຽງເຜິ້ງໂກນມີຢູ່ 2 ວິທີ:

1. ວິທີການລ້ຽງໃສ່ໂກນ:

ແມ່ນວິທີການລ້ຽງທີ່ມີການສືບທອດກັນມາແຕ່ດົນນານ ,ທີ່ເປັນພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ.

2. ວິທີການລ້ຽງໃສ່ແກ້ດ:

ເປັນວິທີການລ້ຽງແບບໃໝ່ ດ້ວຍການລ້ຽງໃສ່ແກ້ດທີ່ ມີ ຂະໜາດກວ້າງປະມານ 21ຊມ,ຍາວ 39ຊມ ແລະ ສູງ29ຊມ,ນໍາໃຊ້ໄມ້ແປ້ນທີ່ມີໜາ2-3ຊມ,ວິທີການນີ້ ແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ການລ້ຽງມີຄຸນນະພາບ ແລະ ແລະຜົນ ຜະລິດສູງ ແລະດຶກວ່າ ການລ້ຽງໃສ່ໂກນ ແລະ ສະດວກ ໃນການຕິດຕາມກວດກາ ສັດຕູແມງໄມ້ທີ່ມາລົບກວນ ແລະ ການຂະຫຍາຍຮັງເຜິ້ງກໍ່ງ່າຍແລະດຶກວ່າ.

ການສ້າງແມ່ນາງ ສໍາຫລັບການຂະຫຍາຍ ຮັງເຜິ້ງ.

ວິທີການສ້າງແມ່ນາງ,ເຜິ້ງທໍາມະຊາດພື້ນເມືອງແມ່ນ ສາມາດສ້າງແມ່ນາງເອງໄດ້ໃນເວລາມີຈໍານວນ ປະຊາກອນເຜິ້ງຫຼາຍ ແລະ ມີອາຫານອຸດົມສົມບູນ, ໂດຍສະເພາະເຜິ້ງໂກນພື້ນເມືອງຈະສ້າງແມ່ນາງໃນຊ່ວງ ເດືອນ ມັງກອນ ຫາ ເດືອນ ກຸມພາໃນຊ່ວງນີ້ພວກເຮົາ ຈະຕິດຕາມເບິ່ງໂກນເຜິ້ງທໍາມະຊາດ ເມື່ອເຫັນເຜິ້ງມີ ການສ້າງແມ່ນາງຂຶ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະແຍກຂະຫຍາຍ ຮັງໃໝ່ໂດຍນໍາເອົາໄປໃສ່ແກ້ດ ແລະ ໃນຊ່ວງນີ້ຈະມີ ເຜິ້ງທີ່ມາແຕ່ປ່າເພື່ອຊອກຫາຮັງ,ເຮົາຈະໃຊ້ວິທີການຈັບ ເອົາມາລ້ຽງໃສ່ແກ້ດ.

ການຈັບເຜິ້ງເຂົ້າຮັງ ແລະ ການຂະຫຍາຍ ຮັງເຜິ້ງ

ຫຼັງຈາກໝົດລະດູຝົນເລີ່ມແຕ່ເດືອນພະຈິກເປັນຕົ້ນໄປ ແມງເຜິ້ງຈະມາຊອກໂກນເພື່ອສ້າງຮັງ,ສະນັ້ນໂກນ ແລະ ແກ້ດທີ່ເຜິ້ງເຄີຍຢູ່ນັ້ນແມ່ນຕ້ອງໄດ້ອະນາໄມໃຫ້ສະອາດ ແລ້ວປະໄວປ່ອນຮົ່ມເຜິ້ງກໍ່ຈະມາເຂົ້າຢູ່ເອງ.ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ຮອດຊ່ວງເດືອນມັງກອນ ຫາ ເດືອນ ກຸມພາເຜິ້ງຈະ ຂະຫຍາຍຕົວເຕັມຮັງແລ້ວ ມັນຈະແບ່ງ,ເວລາມັນແບ່ງ ເຜິ້ງມັນຈະອອກຈາກຮັງໄປເຕົ້າໂຮມຢູ່ພູມໄມ້ເພື່ອລໍຖ້າ ຊອກໂກນຫຼືແກ້ດທີ່ຈະສ້າງຮັງ ໃໝ່.ໃນເມື່ອເຮົາສັງເກດ

ເຫັນແນວນັ້ນກໍໄປເອົາຜູງເຜິ້ງດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃສ່ແກັດທີ່ກຽມໄວ້

ການຮັກສາ ແລະ ໃຫ້ອາຫານເຜິ້ງ.

- ການໃຫ້ອາຫານເຜິ້ງແມ່ນຈະໃຫ້ສະເພາະເວລາທີ່ມີອາກາດໜາວເຢັນຜິດປົກກະຕິເຊິ່ງເຜິ້ງບໍ່ສາມາດໄປຫາກິນເອງໄດ້, ເຮົາຈະໃຊ້ນ້ຳອ້ອຍສິດ ຫຼື ເອົານ້ຳຕານ 1 ລິດມາປະສົມກັບນ້ຳ 2 ລິດແລ້ວເອົາໃສ່ຈ່ານໄວ້ໃນຮັ່ງເຜິ້ງແກັດຫລືໂກນ) ເພື່ອເປັນອາຫານສຳຮອງໃຫ້ແກ່ເຜິ້ງ.
- ການປົວລະບົດຮັກສາແມ່ນຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນເວລາທີ່ມີອາກາດໜາວ, ເຮົາຈະເອົາຜ້າປົກຮັງ ເພື່ອສ້າງຄວາມອົບອຸ່ນໃຫ້ແກ່ເຜິ້ງ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ກວດກາຕິດຕາມເບິ່ງສັດຕູເຜິ້ງມາທຳລາຍໂດຍສະເພາະແມ່ນຕໍ່, ນົກແລະ ໝິດ, ຖ້າເຫັນເຂົ້າມາລົບກວນຈະໃຊ້ວິທີການໄລ່, ຂ້າ, ວາງກັບດັກປ້ອງກັນ.

ການເກັບກູ້ນ້ຳເຜິ້ງ

- ການເກັບກູ້ນ້ຳເຜິ້ງເລີ່ມແຕ່ຕົ້ນເດືອນ ເມສາເປັນຕົ້ນໄປໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມພ້ອມຂອງແຕ່ລະຮັ່ງເຜິ້ງ
- ການເກັບກູ້ແມ່ນຄັດເລືອກເອົາປຽງທີ່ມີນ້ຳເຜິ້ງເຕັມໂດຍການປາດເອົາສ່ວນທີ່ເປັນນ້ຳເຜິ້ງສິດ, ປາດສະຈາກນາງ ແລະ ຂີ້ຍ້ອນ.

- ກິນຕ້ອງດ້ວຍແຜຂາວທີ່ສະອາດແລ້ວບັນຈຸໃສ່ຕຸກໃນຂະໜາດທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການແລະ ເໝາະສົມ.

ການອົບນ້ຳເຜິ້ງ.

- ນ້ຳເຜິ້ງເກັບກູ້ໄດ້ນຳມາຕ້ອງແລ້ວ ບັນຈຸໃສ່ໝໍ້50-80 ກິໂລ, ນຳໃຊ້ຕອກໄຟຜ້າ100 ອົບ ແລະ ປົກດ້ວຍຜ້າຂາວໃຊ້ເວລາບໍ່ໃຫ້ຕຳກວ່າ 36 ຊົ່ວໂມງ
- ໃຊ້ໝໍ້ໃຫຍ່ຂະໜາດ50-80ລິດແລ້ວເອົານ້ຳໃສ່ໝໍ້ດັ່ງກ່າວໃຫ້ໄດ້ໃນລະດັບສູງ10 ຊັງຕີແມັດໄປຕົ້ມໃຫ້ຢູ່ໃນອຸນນະພູມບໍ່ເກີນ 40ອົງສາ ແລ້ວ ເອົາໝໍ້ນ້ອຍຂະໜາດ 20-30ລິດໃສ່ນ້ຳເຜິ້ງ ໄປວາງໃສ່ທາງກາງຂອງໝໍ້ໃຫຍ່ ແລ້ວວັດແທກເປີເຊັນຄວາມຊຸ່ມໃນນ້ຳເຜິ້ງທຸກໆ10ນາທີ ຖ້າເຫັນວ່າເປີເຊັນນ້ຳໃນນ້ຳເຜິ້ງໄດ້ເກນມາດຕະຖານແລ້ວກໍຢຸດເຊົາທັນທີ

ການປຸງແຕ່ງ ຫຸ້ມຫໍ່.

- ນຳເອົານ້ຳເຜິ້ງທີ່ອົບແຫ້ງແລ້ວນັ້ນມາກິນຕ້ອງເອົາສິ່ງເຈືອປົນອອກ, ຕ້ອງດ້ວຍຜ້າ ຫຼື ເຄື່ອງຕ່ອງ.
- ເອົານ້ຳເຜິ້ງນັ້ນມາອົບເພື່ອໄລ່ອາກາດອອກໃຫ້ໝົດຄື: ໃຊ້ຕອກໄຟອົບປະມານ 36 ຊົ່ວໂມງ.
- ຮ່າຍໃສ່ກວດແກ້ວຂະໜາດບັນຈຸ 500 ກຼາມ ແລະ 250 ກຼາມ ຫລືຕາມຄວາມຕ້ອງການທີ່ເໝາະສົມ. ແລະ ປົດຜາໃຫ້ແຈບດີ ເພື່ອກຽມຈຳຫນ່າຍ.

